

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Liliana Catan,

Judecători – Anatolie Țurcan, Ion Guzun, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

***Boldurescu Lilia Xxx**, născută la XXX, originară din XXX, domiciliată în XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.09.2014 - 02.12.2016;

Instanță de apel: 27.12.2016 - 01.02.2017;

Instanță de recurs: 07.06.2017 - 31.10.2017;

Instanță de apel: 05.12.2017 - 18.02.2019;

Instanță de recurs: 10.06.2019 - 25.02.2020.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 02 decembrie 2016, Boldurescu Lilia a fost achitată de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute la art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Boldurescu Lilia a fost învinuită în aceea că în perioada august-septembrie 2012, urmărind scopul obținerii autorizației pentru amplasarea și funcționarea unei frizerii pe adresa mun. Chișinău, str. Ismail, 86, ap. 80, prin participație simplă, a primit de la o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinei sale Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei pe adresa sus menționată.

Ulterior, la 06 noiembrie 2012 Boldurescu Lilia a prezentat la Direcția generală Comerț, alimentație publică și prestări servicii a Consiliului Municipal Chișinău, cererea privind eliberarea autorizației de amplasare și funcționare a frizeriei, la care a anexat acordul scris falsificat din numele vecinei Esinescu Tamara, care a servit temei pentru eliberarea autorizației nr.18942 din 10.09.2012.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatei Boldurescu Lilia în baza art.361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă de 600 unități convenționale.

În argumentarea apelului a invocat că, probele prezentate de acuzare au fost greșit apreciate. Declarațiile inculpatei, care a negat săvârșirea faptei urmau a fi apreciate critic, deoarece acestea se combat prin probele prezentate în sprijinul învinuirii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017 apelul declarat a fost admis, casată sentința, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Procesul penal de învinuire a lui Boldurescu Lilia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, a fost încetat în temeiul art.60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

4.1. Instanța de apel analizând totalitatea probelor acumulate și apreciindu-le, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi, săvârșit de două sau mai multe persoane invocate în rechizitoriu, și a conchis că instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că în speță nu s-a constata existența faptei infracțiunii, deoarece vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, a fost dovedită pe deplin.

Instanța a reținut că noțiunea de document fals se referă nu doar la documentele eliberate de autoritățile publice, dar și la documentele prezentate autorităților publice, astfel documentul oficial poate apărea și sub forma documentului privat, pus la dispoziția organelor sau persoanelor oficiale în condițiile legii. Documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite.

Prin urmare, instanța a notat că documentelor private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale, iar momentul convertirii din documente private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii.

În consecință instanța de apel a reținut, că în speță, acordul privind amplasarea și funcționarea frizeriei în apartamentul nr. 80 din str. Ismail, 86, a parvenit de la o persoană fizică și anume Esinescu Tamara document căruia i-a fost conferit titlu de „document oficial” în momentul prezentării acestuia de către inculpată împreună cu alte documente unei autorități publice - prin urmare momentul convertirii acestui document (falsificat) care a parvenit de la o persoană privată este desemnat prin punerea acestui document la dispoziția autorității publice în vederea eliberării autorizației de funcționare a unității comerciale.

De rând cu cele menționate, instanța de apel în temeiul art.409 alin.(2) Cod de

procedură penală, soluționând chestiunea cu privire la sancționarea inculpatei în baza art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, a reținut că în speță a expirat termenul de prescripție de atragere a persoanei la răspundere penală prevăzut la art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, din care motiv a dispus încetarea procesului penal în privința lui Boldurescu Lilia, cu eliberarea acesteia de răspundere penală.

5. Inculpata Boldurescu Lilia și avocatul Drăniceru Vasile au declarat recurs ordinar, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12), 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În susținerea solicitării sale, recurenții au invocat că, instanța de apel a judecat apelul cu încălcarea prevederilor art.6 CtEDO, art.art.6 alin.(1), 8 Cod de procedură penală.

Concluzia referitor la faptul că procesul penal urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție este eronată, deoarece în speță nu a expirat termenul de 5 ani.

Instanța de fond just a conchis că în speță lipsește obiectul material al infracțiunii „documentul oficial” prevăzut la art.361 Cod penal.

Este neîntemeiată concluzia instanței de apel că anume inculpata a prezentat acordul din numele lui Esinescu Tamara autorității publice în vederea obținerii autorizației.

În actele cauzei nu există nici o probă, care ar confirma că inculpata a primit și a cunoscut despre faptul că acordul din numele lui Esinescu Tamara este fals.

Faptul că autorizația a fost eliberată pe numele lui Boldurescu Lilia nu confirmă că anume aceasta a depus cererea la Primărie actele necesare pentru a-i fi eliberat documentul menționat.

Raportul de constatare tehnico-științific nr. 5762 din 10.07.2014 nu confirmă data sau timpul întocmirii declarației din numele lui Esinescu Tamara.

Pentru eliberarea autorizației din 10.09.2012 nu era necesară prezentarea acordurilor din partea vecinilor, deoarece această autorizație a fost prelungită în baza autorizației eliberate anterior în anul 2002.

În speță nu există nici o probă care ar confirma că actele ridicate de la Direcția Primăriei și actele ridicate de la domiciliul inculpatei, sunt identice.

Audierea repetată a martorului Esinescu Tamara în cadrul instanței de apel a fost ilegală, deoarece depozițiile acesteia nu constituie o mărturie susceptibilă să întemeieze în mod substanțial condamnarea inculpatei. Consideră că această audiere a fost un pretext pentru casarea sentinței de achitare și pronunțarea unei hotărâri de condamnare.

6. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2017, recursul declarat a fost admis, casat total decizia instanței de apel și dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs a statuat că, judecând apelul, instanța de apel nu a respectat întocmai prevederile art.art.414, 385, 389 Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind contrară cerințelor art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Tot aici, dar în alt context instanța de recurs a reținut, instanța de apel greșit a concluzionat că la momentul judecării cauzei în instanța de apel a expirat termenul de

prescripție prevăzut la art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2019, apelul procurorului a fost admis, casată integral sentința, inclusiv din oficiu, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boldurescu Lilia a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

7.1. Instanța de apel analizând probele cercetate atât separat cât și în coroborare a constatat, că Boldurescu Lilia în perioada lunilor august-septembrie 2012, urmărind scopul obținerii autorizației pentru amplasarea și funcționarea unei frizerii pe adresa mun. Chișinău, str. Ismail, 86, ap. 80, a primit de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinii cet. Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei în ap. 80 din str. Ismail, 86, mun. Chișinău, fapt care nu a avut loc.

Instanța de apel a considerat necesar de a se rezuma la următoarele: este cu certitudine stabilit faptul că a fost efectuat percheziția la domiciliul inculpatei Boldurescu Lilia amplasat în mun. Chișinău, str. Ismail, 86, ap. 12, unde în dormitor sub saltea au fost depistate documente în original - acordul cet. Esinescu Tamara privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Lilei Boldurescu, în original, acordul vecinilor pentru amplasarea și funcționarea activității de frizerie amplasat pe adresa str. Ismail, 86, ap.80, mun. Chișinău, în original, declarația cet. Esinescu Tamara, nr. 5655 din 02.04.2013 confirmată de notarul public D. Melnic. Faptul respectiv este probat prin procesul-verbal de percheziție din 24.06.2014. Deci, înscrisul respectiv (acordul dnei Esinescu Tamara) se afla la inculpată. Ținând cont de locul în care au fost depistate (ceea ce denotă faptul ascunderii acestui înscris), inculpata cunoștea despre caracterul neveridic, fals al înscrisului respectiv. Acest act era ascuns, ceea ce indică că inculpata dorea ca acest act să fie relevat. Prin urmare, este cert că înscrisul respectiv era la inculpată și inculpata cunoștea despre caracterul fals al acestuia.

La caz instanța de apel a reținut că, în conținutul actului de învinuire organul de urmărire penală a indicat că inculpata Boldurescu Lilia a primit de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinii cet. Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei în ap. 80 din str. Ismail, 86, mun. Chișinău, deci acuzatorul nici nu a indicat precum că, inculpata ar fi confecționat acest document, iar ca urmare, instanța de apel a reținut în componența laturii obiective comisă de inculpata Boldurescu Lilia modalitățile normative de deținere.

În concluzie, instanța de apel a reținut că autorizația de funcționare trebuia prelungită și nu eliberată alta nouă. Eliberarea autorizației din 10.09.2012 nu necesita acordul vecinilor, aceasta fiind continuarea (prelungirea) autorizației din 04.10.2002. Astfel, acordul din numele dnei Esinescu Tamara nu era necesar. Prin urmare, acordul respectiv nu este un document oficial, deoarece este un act privat și nu trebuia prezentat nici unui organ oficial.

Instanța de apel a constatat că, lipsește un element al componenței de infracțiune - obiectul material al infracțiunii, deoarece acordul din numele dnei Esinescu Tamara nu constituie, în cazul dat, un document oficial.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că, potrivit procesului-verbal de ridicare din 13.05.2014, de la Direcția Generală Comerț, Alimentație Publică, Prestări Servicii a Consiliului mun. Chișinău au fost ridicate actele care au stat la baza emiterii autorizației nr. 18942 din 10.09.2012 în baza cererii cet. Boldurescu Lilia, la care au fost anexate acordul din numele cet. Esinescu Tamara privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Liliei Boldurescu, de pe str. Ismail 86, ap. 80, mun. Chișinău, fapt ce denotă că anume inculpata a solicitat printr-o cerere eliberarea autorizației deoarece dânzei îi era favorabilă primirea autorizației de funcționare a frizeriei, respectiv anume ea personal a solicitat eliberarea autorizației și în acest sens a prezentat și înscrisul fals din numele lui Esinescu Tamara.

Prin procesul-verbal de percheziție din 24.06.2014, potrivit căruia a fost efectuată percheziția la domiciliul cet. Boldurescu Lilea, amplasat în mun. Chișinău, str. Ismail, 86, ap. 12, se constată că, în dormitor sub saltea au fost depistate documente în original - acordul vecinilor pentru amplasarea și funcționarea activității de frizerie amplasat pe adresa str. Ismail, 86, ap. 80, mun. Chișinău în original, declarația cet. Esinescu Tamara nr. 5655 din 02.04.2013 confirmată de notarul public D. Melnic în original, probe din care deducem că setul de acte necesar pentru eliberarea autorizației era deținut nemijlocit de către inculpată, iar printre aceste acte a fost depistat și înscrisul fals, adică acordul cet. Esinescu Tamara privind amplasarea și funcționarea frizeriei a Liliei Boldurescu, în original.

În contextul articolului 361 alin.(1) Cod penal, documentul oficial fals trebuie să confere drepturi sau să scutească de obligații. Un asemenea sens a fost reținut și în decizia Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2014 (dosarul nr. 4-1 ril-2/2014), pronunțată ca urmare a judecării recursului în interesul legii formulat de către Procurorul General cu privire la stabilirea modului unitar de interpretare și de aplicare a prevederilor articolului 361 alin.(1) Cod penal.

Totodată, afirmațiile instanței de apel precum legislația națională nu conține o definiție expresă a noțiunii de document oficial, nu sunt plauzibile de vreme ce și prin Hotărârea Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin.(2) lit. c) Cod penal ridicată prin sesizarea nr.25g/2018, Curtea a statuat că, spre deosebire de noțiunea de „document de importanță deosebită”, utilizată în articolul 361 alin.(2) lit. c) Cod penal, noțiunea de „document oficial fals, care acordă drepturi sau eliberează de obligații”, utilizată în articolul 361 alin.(1) Cod penal, are un conținut previzibil.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Conform art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În corespundere cu art.394 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art.art.384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

În pofida acestor prescripții legale, instanța de fond a constatat neclar și divergent, în descriptivul sentinței, diverse motive de achitare, care se exclud reciproc, cum ar fi că: *„Faptul că nu inculpata Boldurescu Lilia a confecționat acordul data de Esinescu Tamara se confirmă prin raportul de expertiză de la f/d. 116-121, care precizează că acordul în cauză nu a fost întocmit de către inculpată...., în instanță nu s-a dovedit că fapta a fost săvârșită de inculpată și inculpata urmează a fi achitată în acuzarea adusă”*.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată de sub învinuirea adusă în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal din motiv că: *„nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”*; (pct.1. din decizie).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Conform art.414 alin.(1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. În corespundere cu art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii,

dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct.7. din decizie*), nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, desființând sentința nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, însă a repetat aceleași erori întocmai.

Instanța de apel a constatat că, ” (...) analizând probele cercetate în instanța de apel și analizându-le separat și în coroborare, Colegiul penal **constată următoarea faptă**: Boldurescu Lilia Xxx, în perioada lunilor august-septembrie 2012, urmărind scopul obținerii autorizației pentru amplasarea și funcționarea unei frizerii pe adresa mun. Chișinău, str. Ismail, 86, ap. 80, a primit de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinii cet. Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei în ap. 80, din str. Ismail, 86, mun. Chișinău, fapt care nu a avut loc.” (*pct.13. din decizia instanței de apel*)

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată de învinuirea în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal din motivul că: „fapta nu întrunește elementele infracțiunii”; (*pct. 7. din decizie*).

Mai mult, la fel a relevat în descriptiv mai multe constatări, care se contrazic reciproc, cum ar fi că: „La caz Colegiu penal reține că, în conținutul actului de învinuire organul de urmărire penală a indicat că inculpata Boldurescu Lilia a primit de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală un acord scris din numele vecinii cet. Esinescu Tamara, în care era indicat că ultima este de acord cu amplasarea și funcționarea frizeriei în ap. 80 din str. Ismail, 86, mun. Chișinău, deci acuzatorul nici nu a indicat precum că, inculpata Boldurescu Lilia ar fi confecționat acest document, iar ca urmare, instanța de apel va reține în componența laturii obiective comisă de inculpata Boldurescu Lilia modalitățile normative de **deținere**.” (*pct.17. din decizia instanței de apel*)

”Totodată, nu a fost probat faptul că anume inculpata l-ar fi prezentat unei instituții respective și l-ar fi luat imediat înapoi. Acest înscris nu a fost prezentat spre vizualizare colaboratorilor subdiviziunii respective pentru a prelungi autorizația de lucru. Astfel, **lipsesc elementele - acțiunea de confecționare și acțiunea de folosire**”. (*pct.18. din decizia instanței de apel*).

Colegiul lărgit reține, că instanța de apel deși a admis apelul procurorului, constatând doar un alt temei de achitare a inculpatei ”fapta nu întrunește elementele infracțiunii”, la adoptarea acestei soluții s-a bazat exclusiv pe concluziile absolut greșit reținute de către instanța de fond, care constatând drept motiv de achitare a lui Boldurescu Lilia ”nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”. Hotărârea anterioară a acestei instanțe conține aceleași critici, cum ar fi: *inexistența documentului oficial (acord scris din numele vecinii Esinescu Tamara), acest înscris nu a fost depus de către inculpată, etc.*

Prin urmare, Colegiul lărgit statuează că, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă

separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentii, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acușării.

Nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 8., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct.3. - 8. din decizie*).

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2019, în cauza penală în privința lui **Boldurescu Lilia Xxx** și dispune rejudecarea cauzei, de către Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 26 martie 2020.

Președinte

Liliana Catan

Judecători

Anatolie Țurcan

Ion Guzun

Elena Cobzac

Victor Boico